

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2006/783/RIA

af 6. oktober 2006

om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Danmark ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd understregede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors, at princippet om gensidig anerkendelse bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civile og det strafferetlige område.
- (2) I punkt 51 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors er det anført, at hvidvaskning af penge er en meget central del af den organiserede kriminalitet, og at dette fænomen bør udryddes, uanset hvor det optræder, og at Det Europæiske Råd er fast besluttet på at sørge for, at der tages konkrete skridt til at opspore, indefryse, beslaglægge og konfiskere udbyttet fra strafbare forhold. Det Europæiske Råd opfordrer i den forbindelse i konklusionernes punkt 55 til en indbyrdes tilnærmelse af straffetretten og strafferetsplejen vedrørende hvidvaskning af penge (f.eks. opsporing, indefrysning og konfiskation af midler).
- (3) Samtlige medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«. Konventionen forpligter de parter, der undertegner konventionen, til at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation truffet af en anden part eller forelægge en anmodning for sine kompetente myndigheder med henblik på at få en kendelse om konfiskation og, såfremt en sådan kendelse opnås, fuldbyrde den. Parterne kan nægte at efterkomme anmodninger om konfiskation,

bl.a. hvis den lovovertrædelse, som anmodningen vedrører, ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til den anmodede parts lovgivning, eller hvis konfiskation ikke i henhold til den anmodede parts lovgivning kan bringes i anvendelse for den type lovovertrædelse, som anmodningen vedrører.

- (4) Rådet vedtog den 30. november 2000 et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som gav første prioritet (foranstaltning 6 og 7) til vedtagelse af et instrument, der anvender princippet om gensidig anerkendelse på sikring af bevismateriale og indefrysning af formuegoder. Endvidere fremgår det af punkt 3.3 i programmet, at det er et mål i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse at forbedre fuldbyrdelsen i en medlemsstat af en afgørelse om konfiskation truffet i en anden medlemsstat, navnlig med henblik på tilbagelevering til offeret for en strafbar handling, under hensyntagen til konventionen af 1990. Med henblik på at nå dette mål begrænser denne rammeafgørelse inden for sit anvendelsesområde grundene til nægtelse af fuldbyrdelse og ophæver blandt medlemsstaterne enhver ordning, hvorved en afgørelse om konfiskation kan omdannes til en national afgørelse.
- (5) Ved Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA ⁽³⁾ er der fastsat bestemmelser om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold. Efter rammeafgørelsen er medlemsstaterne endvidere forpligtede til ikke at tage eller opretholde forbehold med hensyn til artikel 2 i konventionen af 1990, for så vidt lovovertrædelsen kan medføre frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på over ét år.
- (6) Endelig vedtog Rådet den 22. juli 2003 rammeafgørelsen af 2003/577/RIA om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT C 184 af 2.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.11.2002 (EUT C 25E af 29.1.2004, s. 205).

⁽³⁾ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

- (7) Hovedmotivet for organiseret kriminalitet er økonomisk vinding. En effektiv forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet bør derfor fokusere på opsporing, indfrysning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Det er ikke nok alene at sikre gensidig anerkendelse inden for Den Europæiske Union af foreløbige retsmidler som indfrysning og beslaglæggelse. Effektiv bekæmpelse af økonomisk kriminalitet fordrer tilige gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation af udbytte fra kriminalitet.
- (8) Formålet med denne rammeafgørelse er at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation af formuegoder, hvorefter en medlemsstat forpligtes til at anerkende og på sit område fuldbyrde afgørelser om konfiskation truffet af en domstol i en anden medlemsstat med kompetence i straffesager. Denne rammeafgørelse er knyttet til Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold ⁽¹⁾. Formålet med sidstnævnte rammeafgørelse er at sikre, at alle medlemsstater har effektive regler for konfiskation af udbyttet fra kriminalitet, bl.a. vedrørende bevisbyrden med hensyn til oprindelsen af formuegoder, der ejes af en person, som er dømt for en lovovertrædelse med relation til organiseret kriminalitet.
- (9) Et samarbejde mellem medlemsstaterne på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og umiddelbar fuldbyrdelse af retsafgørelser forudsætter, at der er tillid til, at de afgørelser, der skal anerkendes og fuldbyrdes, altid vil blive truffet i overensstemmelse med principperne om legalitet, subsidiaritet og proportionalitet. Endvidere er det en forudsætning, at rettigheder, som tilkommer parterne eller en berørt tredjemand i god tro, sikres. I den forbindelse bør opmærksomheden rettes mod at sikre, at uretmæssige krav fra juridiske eller fysiske personer ikke efterkommes.
- (10) Denne rammeafgørelses gennemførelse i praksis kræver, at der opretholdes tætte forbindelser mellem de berørte kompetente nationale myndigheder, navnlig i tilfælde af samtidig fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation i mere end én medlemsstat.
- (11) Ordene »udbytte« og »redskaber«, som anvendt i rammeafgørelsen, er tilstrækkelig bredt defineret til, at de om nødvendigt kan omfatte lovovertrædelsens genstande.
- (12) Hvis der hersker tvivl om, hvor et formuegode, som er genstand for en afgørelse om konfiskation, befinder sig, bør medlemsstaterne tage alle disponible midler i brug for at finde frem til, hvor dette formuegode faktisk befinder sig, herunder brug af alle tilgængelige informationssystemer.
- (13) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse kan fortolkes som et forbud mod at afslå at konfiskere formuegoder, for hvilke der er truffet afgørelse om konfiskation, hvis der er objektive grunde til at formode, at afgørelsen er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.
- (14) Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.
- (15) Denne rammeafgørelse omhandler ikke tilbagelevering af formuegoder til deres retmæssige ejer.
- (16) Denne rammeafgørelse berører ikke medlemsstaternes brug af de beløb, der opnås som følge af dens anvendelse.
- (17) Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed i overensstemmelse med artikel 33 i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

*Artikel 1***Formål**

1. Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte reglerne for, hvordan en medlemsstat skal anerkende og på sit område fuldbyrde en afgørelse om konfiskation truffet af en domstol i en anden medlemsstat med kompetence i straffesager.

2. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og forpligtelser, der påhviler de judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke heraf.

⁽¹⁾ EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49.

Artikel 2

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

- a) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, i hvilken en domstol har truffet en afgørelse om konfiskation i forbindelse med en straffesag
- b) »fuldbyrdsstat«: den medlemsstat, hvortil der er fremsendt en afgørelse om konfiskation med henblik på fuldbyrdelse
- c) »afgørelse om konfiskation«: en endelig sanktion eller foranstaltning, der er pålagt af en domstol i forbindelse med en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder
- d) »formuegoder«: formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, fast ejendom eller løsøre samt juridiske dokumenter og papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder, når domstolen i udstedelsesstaten har truffet afgørelse om, at de pågældende formuegoder:
- i) er udbyttet af en lovovertrædelse eller helt eller delvis svarer til værdien af et sådant udbytte,
- eller
- ii) er redskaber anvendt i forbindelse med en sådan lovovertrædelse,
- eller
- iii) kan konfiskeres som følge af udstedelsesstatens anvendelse af den udvidede adgang til konfiskation, jf. artikel 3, stk. 1 og 2, i rammeafgørelsen 2005/212/RIA,
- eller
- iv) kan konfiskeres i medfør af enhver anden bestemmelse om udvidet adgang til konfiskation i henhold til udstedelsesstatens lovgivning
- e) »udbytte«: enhver økonomisk fordel, der stammer fra strafbare handlinger. Det kan bestå af alle former for formuegoder
- f) »redskaber«: enhver form for formuegode, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvist, til at begå en eller flere strafbare handlinger
- g) »kulturgoder«: de kulturgoder, der er en del af en national kulturarv, som defineret i artikel 1, nr. 1), i Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område ⁽¹⁾

(1) EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/38/EF (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 43).

- h) Hvis den straffesag, der fører til en afgørelse om konfiskation, omfatter en prædikatorbrydelse samt hvidvaskning af penge, anses en »lovovertrædelse«, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra f), for en prædikatorbrydelse.

Artikel 3

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der efter deres lovgivning har kompetence i henhold til denne rammeafgørelse, når den pågældende medlemsstat er hhv.

— udstedelsesstat

— fuldbyrdsstat.

2. Uanset artikel 4, stk. 1 og 2, kan en medlemsstat, hvis det er nødvendigt på grund af dens interne kompetencefordeling, udpege en eller flere centrale myndigheder til at forestå den administrative fremsendelse og modtagelse af afgørelserne om konfiskation og til at bistå de kompetente myndigheder.

3. Generalsekretariatet for Rådet stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Kommissionen.

Artikel 4

Fremsendelse af afgørelser om konfiskation

1. En afgørelse om konfiskation kan, hvis den vedrører konfiskation af pengebeløb, fremsendes sammen med en attest, jf. stk. 2, og standardformularen i bilaget, til den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor udstedelsesstatens kompetente myndighed har rimelig grund til at formode, at den fysiske eller juridiske person, der er genstand for afgørelsen, har formuegoder eller indtægt.

Vedrører afgørelsen om konfiskation specifikke formuegoder, kan den sammen med attesten fremsendes til den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor udstedelsesstatens kompetente myndighed har rimelig grund til at formode, at der befinder sig et formuegode, der er omfattet af afgørelsen.

Hvis udstedelsesstaten ikke har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan sendes til, kan den fremsendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person, der er genstand for afgørelsen, har sin sædvanlige bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted.

2. Afgørelsen om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf fremsendes sammen med attesten fra den kompetente myndighed i udstedelsesstaten direkte til den myndighed i fuldbyrdsstaten, der er kompetent til at fuldbyrde den; fremsendelsen kan ske på enhver måde, som kan registreres skriftligt, og således, at fuldbyrdsstaten kan fastslå ægtheden. Originaleksemplaret af afgørelsen om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf samt originaleksemplaret af attesten fremsendes på anmodning til fuldbyrdsstaten. Al officiel kommunikation foretages direkte mellem vedkommende kompetente myndigheder.

3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underskriver attesten og bevidner, at indholdet er korrekt.

4. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke ved, hvilken myndighed der er kompetent til at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, foretager den alle nødvendige undersøgelser, herunder via kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, for at fremskaffe oplysninger fra fuldbyrdsstaten.

5. Når den myndighed i fuldbyrdsstaten, som modtager en afgørelse om konfiskation, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de fornødne foranstaltninger til at fuldbyrde den, fremsender den af egen drift afgørelsen til den myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den, og underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.

Artikel 5

Fremsendelse af en afgørelse om konfiskation til en eller flere fuldbyrdsstater

1. En afgørelse om konfiskation kan i medfør af artikel 4 kun sendes til én fuldbyrdsstat ad gangen, medmindre andet fremgår af stk. 2 og 3.

2. En afgørelse om konfiskation vedrørende bestemte formuegoder kan sendes til mere end én fuldbyrdsstat samtidig, hvis

— den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har rimelig grund til at formode, at forskellige formuegoder, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i forskellige fuldbyrdsstater,

eller

— konfiskationen af et specifikt formuegode, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, kræver indgriben i mere end én fuldbyrdsstat,

eller

— den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har rimelig grund til at formode, at et specifikt formuegode, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i en af to eller flere angivne fuldbyrdsstater.

3. En afgørelse om konfiskation af et pengebeløb kan sendes til mere end en fuldbyrdsstat samtidig, såfremt den kompetente myndighed i udstedelsesstaten skønner, at der er et specifikt behov herfor, f.eks. hvis:

— det pågældende formuegode ikke er genstand for indefrysning i medfør af Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA,

eller

— værdien af de formuegoder, der kan konfiskeres i udstedelsesstaten og en hvilken som helst fuldbyrdsstat, sandsynligvis ikke er tilstrækkelig til en fuldstændig fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.

Artikel 6

Lovovertrædelser

1. Hvis de forhold, der ligger til grund for afgørelsen om konfiskation, udgør en eller flere af følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelseslandets lovgivning, og hvis de i udstedelsesstaten straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, medfører afgørelsen om konfiskation fuldbyrdelse uden kontrol af dobbelt strafbarhed:

— deltagelse i en kriminel organisation

— terrorisme

— menneskehandel

— seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

— ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

— ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer

— bestikkelse

— svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som omhandlet i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

— hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

— falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

— internetkriminalitet

— miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

— menneskesmugling

— forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

— ulovlig handel med menneskevæv og -organer

- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjålne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage.

2. Rådet kan til enhver tid, med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten, beslutte at tilføje andre kategorier af lovovertrædelser på listen i stk. 1. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som Kommissionen forelægger i medfør af artikel 22, om listen skal udvides eller ændres.

3. For så vidt angår andre end de af stk. 1 omfattede lovovertrædelser kan fuldbyrdsstaten lade anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation være betinget af, at de forhold, der ligger til grund for afgørelsen om konfiskation, udgør en lovovertrædelse, som efter fuldbyrdsstatens lovgivning giver mulighed for konfiskation, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse heraf efter udstedelsesstatens lovgivning.

Artikel 7

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser

1. De kompetente myndigheder i fuldbyrdsstaten anerkender uden yderligere formaliteter en afgørelse om konfiskation, der er fremsendt i henhold til artikel 4 og 5, og træffer straks de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse, medmindre de kompetente myndigheder vælger at påberåbe sig en

af de i artikel 8 nævnte grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse, eller af de i artikel 10 nævnte grunde til at udsætte fuldbyrdelsen.

2. Såfremt en anmodning om konfiskation vedrører et specifikt formuegode, kan de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdsstaten, hvis der er hjemmel herfor ifølge de pågældende staters lovgivning, aftale, at fuldbyrdsstaten fuldbyrder konfiskationen i form af et krav om at betale et pengebeløb, der svarer til værdien af det pågældende formuegode.

3. Hvis en afgørelse om konfiskation vedrører et pengebeløb, og der ikke opnås betaling, fuldbyrder fuldbyrdsstaten afgørelsen om konfiskation i overensstemmelse med stk. 1 med ethvert formuegode, som er til rådighed til dette formål.

4. Såfremt en afgørelse om konfiskation vedrører et pengebeløb, omregner de kompetente myndigheder i fuldbyrdsstaten om nødvendigt det beløb, der skal konfiskeres, til fuldbyrdsstatens valuta til den vekselkurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen om konfiskation blev truffet.

5. En medlemsstat kan angive i en erklæring, der deponeres hos Generalsekretariatet for Rådet, at dens kompetente myndigheder ikke vil anerkende og fuldbyrde afgørelser om konfiskation, der er truffet under omstændigheder, hvor konfiskation af formuegoderne skulle ske i henhold til en udvidet adgang til konfiskation, (jf. artikel 2, litra d), nr. iv). En sådan erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 8

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten kan afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, hvis den i artikel 4 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuldt udfærdiget eller er i åbenlys uoverensstemmelse med afgørelsen.

2. Den kompetente judicielle myndighed i fuldbyrdsstaten, som defineret i den pågældende stats lovgivning, kan endvidere afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, hvis det fastslås:

- a) at fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation vil stride mod *ne bis in idem*-princippet
- b) at det forhold, der ligger til grund for afgørelsen om konfiskation, i et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 6, stk. 3, ikke udgør en lovovertrædelse, der giver mulighed for konfiskation efter fuldbyrdsstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel må fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdsstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning

c) at der efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning foreligger immuniteter eller privilegier, der forhindrer fuldbyrdelse af en national afgørelse om konfiskation af de pågældende formuegoder

d) at en berørt parts, herunder en godtroende tredjemands, rettigheder efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, herunder hvis dette er en følge af iværksættelsen af retsmidler i overensstemmelse med artikel 9

e) at den pågældende, ifølge den i artikel 4, stk. 2, omhandlede attest, ikke gav møde personligt og ikke var repræsenteret af en advokat i den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende var blevet underrettet om retssagen i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning, enten personligt eller gennem en efter national lovgivning kompetent repræsentant, eller har tilkendegivet, at han/hun ikke anfægter afgørelsen om konfiskation

f) at afgørelsen om konfiskation er baseret på en straffesag vedrørende lovovertrædelser, som:

— efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller delvis på dennes område eller på et sted, der sidestilles hermed,

eller

— er begået uden for udstedelsesstatens område, og fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for sådanne lovovertrædelser, når de er begået uden for fuldbyrdelsesstatens område

g) at afgørelsen om konfiskation efter denne myndigheds opfattelse er truffet under omstændigheder, hvor konfiskation af formuegoderne skulle ske i henhold til en udvidet adgang til konfiskation, jf. artikel 2, litra d), nr. iv)

h) at en afgørelse om konfiskation ikke kan fuldbyrdes på grund af fuldbyrdelsesstatens regler om forældelse, såfremt forholdet falder ind under denne stats kompetence i henhold til dens nationale strafferet.

3. Hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten finder,

— at afgørelsen om konfiskation er truffet under omstændigheder, hvor konfiskation af formuegoderne skulle ske i henhold til en udvidet adgang til konfiskation, jf. artikel 2, litra d), nr. iii),

og

— at afgørelsen om konfiskation falder udenfor rækkevidden af den mulighed, som fuldbyrdelsesstaten har valgt i henhold til artikel 3, stk. 2, i rammeafgørelse 2005/212/RIA

fuldbyrder den i det mindste afgørelsen om konfiskation i samme omfang som i tilsvarende indenlandske tilfælde efter national lovgivning.

4. De kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten overvejer særligt at høre de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden de træffer beslutning om ikke at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation i henhold til stk. 2 eller at begrænse fuldbyrdelsen i henhold til stk. 3. Høring er obligatorisk i tilfælde, hvor afgørelsen formodes at blive baseret på

— stk. 1

— stk. 2, litra a), e), f) eller g)

— stk. 2, litra d), hvis der ikke gives oplysninger i medfør af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3,

eller

— stk. 3.

5. Hvis det selv efter høring af udstedelsesstaten viser sig at være umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, fordi de formuegoder, der skal konfiskeres, allerede er konfiskeret, er forsvundet, blevet destrueret eller ikke kan findes på det i attesten angivne sted, eller fordi det ikke er angivet tilstrækkeligt præcist, hvor formuegoderne befinder sig, underrettes udstedelsesstatens kompetente myndighed omgående.

Artikel 9

Retsmidler i fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Hver medlemsstat indfører de nødvendige ordninger for at sikre, at alle berørte parter, herunder tredjemand i god tro, råder over retsmidler i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation i medfør af artikel 7 med henblik på at beskytte vedkommendes rettigheder. Anmodning om iværksættelse af retsmidler indgives til en domstol i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats lovgivning. Anmodningen kan have opsættende virkning efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning.

2. Realitetsgrundlaget for afgørelsen om konfiskation kan ikke anfægtes ved en domstol i fuldbyrdelsesstaten.

3. Hvis der indgives en anmodning om iværksættelse af retsmidler i fuldbyrdelsesstaten, underrettes udstedelsesstatens kompetente myndighed herom.

Artikel 10

Udsættelse af fuldbyrdelsen

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan udsætte fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 4 og 5:

- a) såfremt den i forbindelse med en afgørelse om konfiskation af pengebeløb skønner, at der er risiko for, at den samlede værdi, der opnås ved fuldbyrdelsen, kan overstige det beløb, der er anført i afgørelsen om konfiskation, fordi denne fuldbyrdes samtidig i mere end én medlemsstat, eller
- b) i de tilfælde af retsmidler, der er omfattet af artikel 9
- c) indtil et tidspunkt, som findes passende, hvis fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation kan skade en igangværende strafferetlig efterforskning eller straffesag
- d) hvis det skønnes nødvendigt for fuldbyrdesstatens regning at få oversat afgørelsen om konfiskation eller dele heraf, i det tidsrum det er nødvendigt for at tilvejebringe en oversættelse af afgørelsen, eller
- e) hvis formuegoderne allerede er omfattet af en konfiskations-sag i fuldbyrdesstaten.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten træffer i udsættelsesperioden enhver foranstaltning, som den ville træffe i lignende indenlandske tilfælde for at undgå, at formuegodet ikke længere er tilgængeligt med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.

3. I tilfælde af udsættelse i medfør af stk. 1, litra a), underretter den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt, og udstedelsesstatens kompetente myndighed opfylder forpligtelserne i artikel 14, stk. 3.

4. I de i stk. 1, litra b), c), d) og e), omhandlede tilfælde redegør den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående for udsættelsen, herunder for grundene til udsættelsen og om muligt for udsættelsesperiodens forventede længde, over for udstedelsesstatens kompetente myndighed på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt.

Så snart grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere, træffer den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation og underretter udstedelsesstatens kompetente myndighed herom på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt.

Artikel 11

Konkurrerende afgørelser om konfiskation

Såfremt de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten behandler:

- to eller flere afgørelser om konfiskation af et pengebeløb, som er truffet vedrørende samme fysiske eller juridiske

person, og denne ikke har tilstrækkelige midler i fuldbyrdesstaten til, at alle afgørelser kan fuldbyrdes,

eller

- to eller flere afgørelser om konfiskation af samme specifikke formuegode,

beslutter den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning, hvilken eller hvilke afgørelser om konfiskation der skal fuldbyrdes, under behørig hensyntagen til alle forhold, f.eks. om der i sagen er midler, der er indfrosset, lovovertrædelsernes relative grovhed, gerningsstedet samt datoen for de respektive afgørelser og datoen for fremsendelsen af de respektive afgørelser.

Artikel 12

Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

1. Med forbehold af stk. 3 finder fuldbyrdesstatens lovgivning anvendelse på fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation, og denne stats myndigheder har enekompetence vedrørende fuldbyrdesprocedurerne og alle foranstaltninger i forbindelse hermed.

2. Såfremt den pågældende person enten helt eller delvis er i stand til at fremlægge bevis for konfiskation i en anden stat, hører den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde. Enhver del af det beløb, der i tilfælde af udbyttekonfiskation inddrives i henhold til afgørelsen om konfiskation i en anden stat end fuldbyrdesstaten, fratrækkes det beløb, der skal konfiskeres i fuldbyrdesstaten.

3. En afgørelse om konfiskation, der er truffet vedrørende en juridisk person, fuldbyrdes, selv om fuldbyrdesstaten ikke anerkender princippet om juridiske personers strafferetlige ansvar.

4. Fuldbyrdesstaten kan ikke lade afgørelsen om konfiskation erstatte af alternative foranstaltninger, herunder frihedsstraf eller andre foranstaltninger, der begrænser en persons frihed, som følge af en fremsendelse i henhold til artikel 4 og 5, medmindre udstedelsesstaten har givet sit samtykke.

Artikel 13

Amnesti, benådning, fornyet prøvelse af afgørelse om konfiskation

1. Amnesti og benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten.

2. Kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af afgørelsen om konfiskation.

Artikel 14

Følgerne af fremsendelse af en afgørelse om konfiskation

1. Fremsendelse af en afgørelse om konfiskation til en eller flere fuldbyrdesstater i overensstemmelse med artikel 4 og 5 begrænser ikke udstedelsesstatens ret til selv at fuldbyrde konfiskationen.

2. Såfremt en afgørelse om konfiskation, der vedrører et pengebeløb, fremsendes til en eller flere fuldbyrdesstater, må den samlede værdi, der opnås ved fuldbyrdelsen, ikke overstige det maksimale beløb, der er anført i afgørelsen om konfiskation.

3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter omgående den kompetente myndighed i enhver berørt fuldbyrdesstat på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt:

- a) hvis den skønner, at der er risiko for, at fuldbyrdelsen kan overstige det maksimale beløb, f.eks. på grundlag af oplysninger, som en fuldbyrdesstat har givet i medfør af artikel 10, stk. 3. Hvis artikel 10, stk. 1, litra a), finder anvendelse, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten snarest muligt underrette den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten om, hvorvidt den nævnte risiko er ophørt
- b) hvis hele afgørelsen om konfiskation eller en del af den er blevet fuldbyrdet i udstedelsesstaten eller i en anden fuldbyrdesstat. Det skal anføres, hvor stort et beløb i afgørelsen om konfiskation, der endnu ikke er inddrevet
- c) hvis en myndighed i udstedelsesstaten, efter fremsendelse af en afgørelse om konfiskation i henhold til artikel 4 og 5, modtager et pengebeløb, som den person, der er omfattet af afgørelsen frivilligt har betalt i forbindelse med afgørelsen om konfiskation. Artikel 12, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 15

Afbrydelse af fuldbyrdelsen

Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt, om enhver beslutning eller foranstaltning, der medfører, at afgørelsen ikke længere er eksigibel, eller af anden grund skal tilbagekaldes fra fuldbyrdesstaten. Fuldbyrdesstaten afbryder straks fuldbyrdelsen af afgørelsen, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan beslutning eller foranstaltning.

Artikel 16

Disponering over konfiskerede formuegoder

1. Fuldbyrdesstaten disponerer over konfiskerede pengebeløb fra fuldbyrdelsen af afgørelser om konfiskation på følgende måde:

- a) Hvis beløbet fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation udgør mindre end 10 000 EUR eller et dertil svarende beløb, tilfalder beløbet fuldbyrdesstaten.

- b) I alle andre tilfælde overfører fuldbyrdesstaten 50 % af det beløb, der stammer fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation, til udstedelsesstaten.

2. Andre formuegoder end penge, som stammer fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation, disponeres der over på en af følgende måder efter fuldbyrdesstatens valg:

- a) Formuegodet sælges. I så fald disponeres der over provenuet fra salget i overensstemmelse med stk. 1.
- b) Formuegodet overføres til udstedelsesstaten. Hvis afgørelsen om konfiskation omfatter et pengebeløb, kan formuegodet først overføres til udstedelsesstaten, når denne har givet sit samtykke.
- c) Hvis hverken litra a) eller b) kan finde anvendelse, kan der disponeres over formuegodet på anden måde i overensstemmelse med fuldbyrdesstatens lovgivning.

3. Uanset stk. 2 er fuldbyrdesstaten ikke forpligtet til at sælge eller tilbagelevere specifikke formuegoder omfattet af afgørelsen om konfiskation, når der er tale om kulturgoder, som er en del af denne stats nationale kulturarv.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder anvendelse, såfremt der ikke er aftalt andet mellem udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten.

Artikel 17

Underretning om fuldbyrdelsens resultat

Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt,

- a) om fremsendelsen af afgørelsen om konfiskation til den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5
- b) om enhver beslutning om ikke at anerkende afgørelsen om konfiskation samt begrundelsen herfor
- c) om, at afgørelsen ikke er fuldbyrdet helt eller delvis af de grunde, der er nævnt i artikel 11, artikel 12, stk. 1 og 2, eller artikel 13, stk. 1
- d) om fuldbyrdelsen af afgørelsen, så snart den er afsluttet
- e) om anvendelse af alternative foranstaltninger, jf. artikel 12, stk. 4.

Artikel 18**Refusion**

1. Hvis fuldbyrdesstaten i henhold til sin lovgivning er ansvarlig for en skade, der er forvoldt en af de i artikel 9 omhandlede parter i forbindelse med fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, som er fremsendt til den i medfør af artikel 4 og 5, refunderer udstedelsesstaten fuldbyrdesstaten de beløb, denne har ydet i erstatning til nævnte part i henhold til dette ansvar, medmindre og i det omfang skaden eller en del af skaden udelukkende skyldes fuldbyrdesstatens adfærd, jf. dog artikel 9, stk. 2.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes lovgivning vedrørende fysiske eller juridiske personers krav om skadeserstatning.

Artikel 19**Sprog**

1. Attesten oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdesstaten.

2. Enhver medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller på et senere tidspunkt i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, angive, at den accepterer en oversættelse til et eller flere andre af de officielle sprog, der anvendes af De Europæiske Fællesskabers institutioner.

Artikel 20**Omkostninger**

1. Med forbehold af artikel 16 kan medlemsstaterne ikke afkræve hinanden godtgørelse af omkostninger i forbindelse med anvendelse af denne rammeafgørelse.

2. Hvis fuldbyrdesstaten har afholdt udgifter, som den finder store eller usædvanlige, kan den foreslå udstedelsesstaten, at udgifterne deles. Udstedelsesstaten tager hensyn til ethvert forslag herom på grundlag af detaljerede oplysninger fra fuldbyrdesstaten.

Artikel 21**Forholdet til andre aftaler og ordninger**

Denne rammeafgørelse berører ikke anvendelsen af bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstaterne, for

så vidt sådanne aftaler eller ordninger bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation.

Artikel 22**Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse inden den 24. november 2008.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen ud fra disse oplysninger undersøger Rådet senest den 24. november 2009, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om de erklæringer, der er fremsat i medfør af artikel 7, stk. 5, og artikel 19, stk. 2.

4. En medlemsstat, der gentagne gange har været udsat for vanskeligheder eller manglende handling fra en anden medlemsstats side i forbindelse med gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation, uden at der er fundet en løsning gennem bilaterale konsultationer, kan underrette Rådet med henblik på evaluering af denne rammeafgørelses gennemførelse i medlemsstaterne.

5. De medlemsstater, der handler som fuldbyrdesstater, meddeler ved kalenderårets begyndelse Rådet og Kommissionen det antal sager, hvor artikel 17, litra b), har været anvendt, og angiver kort grundene hertil.

Senest den 24. november 2013 udarbejder Kommissionen på grundlag af de modtagne oplysninger en rapport, der ledsages af de initiativer, den måtte anse for hensigtsmæssige.

Artikel 23**Ikrafttræden**

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. oktober 2006.

På Rådets vegne
K. RAJAMÄKI
Formand

BILAG

ATTEST

jf. artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation

a) Udstedelses- og fuldbyrdesstater:

Udstedelsesstat: .....

Fuldbyrdesstat: .....

b) Domstol, der har truffet afgørelsen om konfiskation:

Officiel betegnelse: .....

Adresse: .....

.....

Sagsnummer: .....

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer): .....

Telefax (landekode) (lokalt områdenummer): .....

E-mail (hvis en sådan findes): .....

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med domstolen: .....

.....

Nærmere oplysninger vedrørende de(n) person(er), der skal kontaktes for at få yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation eller i givet fald med henblik på koordination af fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, der er sendt til en eller flere fuldbyrdesstater, eller med henblik på overførsel til udstedelsesstaten af penge eller formuegoder, der er inddrevet i forbindelse med fuldbyrdelsen (navn, titel/stilling, tlf., fax og, hvis en sådan findes, e-mail):

.....

.....

.....

- c) Myndigheden, der er kompetent til at fuldbyrde afgørelse om konfiskation i udstedelsesstaten (såfremt denne myndighed ikke er den samme som den i litra b) anførte domstol):

Officiel betegnelse: .....

.....

Adresse: .....

.....

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer): .....

Telefax (landekode) (lokalt områdenummer): .....

E-mail (hvis en sådan findes): .....

.....

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med den myndighed, der er kompetent med henblik på fuldbyrdelse: .....

.....

Nærmere oplysninger vedrørende de(n) person(er), der skal kontaktes for at få yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation eller i givet fald med henblik på koordination af fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, der er sendt til en eller flere fuldbyrdelsesstater, eller med henblik på overførsel til udstedelsesstaten af penge eller formuegoder, der er inddrevet i forbindelse med fuldbyrdelsen (navn, titel/stilling, tlf., fax og, hvis en sådan findes, e-mail): .....

.....

.....

- d) Såfremt der er udpeget en central myndighed til varetagelse af den administrative overførsel og modtagelse af afgørelser om konfiskation i udstedelsesstaten:

Navnet på den centrale myndighed: .....

.....

.....

Kontaktperson, hvis en sådan findes (titel/stilling og navn): .....

.....

Adresse: .....

.....

Sagsnummer: .....

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer): .....

Telefax (landekode) (lokalt områdenummer): .....

E-mail (hvis en sådan findes): .....

e) Myndigheden/myndighederne, der kan kontaktes (hvis litra c) og/eller d) er udfyldt):

Den myndighed, der er anført i litra b)

Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende: .....

Den myndighed, der er anført i litra c)

Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende: .....

Den myndighed, der er anført i litra d)

Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende: .....

f) Hvis afgørelsen om konfiskation er en opfølgning af en indefrysningkendelse, der er fremsendt til fuldbyrdsstaten i medfør af rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale ⁽¹⁾, gives der relevante oplysninger til identificering af indefrysningkendelsen (udstedelsesdato, dato for fremsendelse af indefrysningkendelsen, den myndighed, den er sendt til, referencenummer, hvis et sådant findes): .....

.....

.....

g) Hvis afgørelsen om konfiskation er fremsendt til mere end én fuldbyrdsstat, anføres følgende oplysninger:

1. Afgørelsen om konfiskation er blevet fremsendt til følgende anden fuldbyrdsstat/andre fuldbyrdsstater (land og myndighed): .....

.....

.....

2. Afgørelsen om konfiskation er fremsendt til mere end én fuldbyrdsstat af følgende grund (sæt kryds i den relevante boks):

2.1. Hvis afgørelsen om konfiskation vedrører en eller flere bestemte formuegoder:

Der er en formodning om, at forskellige specifikke formuegoder, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i forskellige fuldbyrdsstater.

Konfiskationen af et bestemt formuegode kræver indgriben i mere end én fuldbyrdsstat.

Der er en formodning om, at et specifikt formuegode, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i én af to af flere navngivne fuldbyrdsstater.

2.2. Hvis afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb:

Det pågældende formuegode er ikke genstand for indefrysning i medfør af rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale.

Værdien af det formuegode, der kan konfiskeres i udstedelsesstaten og en hvilken som helst fuldbyrdsstat, er sandsynligvis ikke tilstrækkelig til en fuldstændig fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.

Andre grunde (præciseres nærmere): .....

.....

.....

(¹) EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

h) Oplysninger om den fysiske eller juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation:

1. **Fysiske personer:**

Efternavn: .....

Fornavn(e): .....

Evt. pigenavn: .....

Evt. kaldenavn: .....

Køn: .....

Nationalitet: .....

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis det er muligt): .....

Fødselsdato: .....

Fødested: .....

Sidst kendte adresse: .....

.....

Sprog, som vedkommende forstår (hvis dette vides): .....

.....

1.1. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb:

Afgørelsen om konfiskation fremsendes til fuldbyrdesstaten, fordi (sæt kryds i den relevante boks):

- a) udstedelsesstaten har rimelig grund til at antage, at den person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har formuegoder eller indtægt i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Grunde til at antage, at personen har formuegoder/indtægt: .....

.....

Beskrivelse af personens formuegoder/indtægtskilde: .....

.....

Stedet, hvor personens formuegoder/indtægtskilde befinder sig (hvis det ikke kendes, sidst kendte sted): .....

.....

- b) udstedelsesstaten ikke, som i a), har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan sendes til, men den person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sin sædvanlige bopæl i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Sædvanlig bopæl i fuldbyrdesstaten: .....

.....

.....

1.2. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et specifikt formuegode/specifikke formuegoder:

Afgørelsen om konfiskation fremsendes til fuldbyrdesstaten, fordi (sæt kryds i den relevante boks):

- a) Det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdesstaten. (Se nr. i))
- b) Udstedelsesstaten har rimelige grunde til at mene, at alle eller en del af det formuegode/de formuegoder, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, befinder sig i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Grund til at antage, at formuegoderne befinder sig i fuldbyrdesstaten: .....

.....

- c) udstedelsesstaten ikke, som i b), har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan sendes til, men den person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sin sædvanlige bopæl i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Sædvanlig bopæl i fuldbyrdesstaten: .....

.....

.....

2. Juridiske personer:

Navn: .....

Kategori: .....

Reg. nr. (hvis et sådant findes) (1): .....

Officielt hjemsted (hvis et sådant findes) (1): .....

Den juridiske persons adresse: .....

2.1. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb:

Afgørelsen om konfiskation sendes til fuldbyrdesstaten, fordi (sæt kryds i den relevante boks):

- a) udstedelsesstaten har rimelig grund til at antage, at den juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har formuegoder eller indtægt i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Grunde til at antage, at den juridiske person har formuegoder/indtægt: .....

.....

Beskrivelse af den juridiske persons formuegoder/indtægtskilde: .....

.....

Stedet, hvor den juridiske persons formuegoder/indtægtskilde befinder sig (hvis det ikke kendes, sidst kendte sted): .....

.....

.....

(1) Hvis en afgørelse om konfiskation fremsendes til fuldbyrdesstaten, fordi den juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sit officielle hjemsted i denne stat, skal registreringsnummeret og det officielle hjemsted angives.

- b) udstedelsesstaten ikke, som i a), har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan sendes til, men den juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sit officielle hjemsted i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Officielt hjemsted i fuldbyrdesstaten: .....

.....

.....

2.2. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et specifikt formuegode/specifikke formuegoder:

Afgørelsen om konfiskation fremsendes til fuldbyrdesstaten, fordi (sæt kryds i den relevante boks):

- a) det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdesstaten (Se nr. i)).
- b) Udstedelsesstaten har rimelig grund til at antage, at alle eller en del af de formuegoder, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, befinder sig i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Grunde til at formode, at det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdesstaten:

.....

.....

- c) udstedelsesstaten ikke, som i b), har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan fremsendes til, men den juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sit officielle hjemsted i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Officielt hjemsted i fuldbyrdesstaten: .....

.....

.....

i) Afgørelsen om konfiskation

Afgørelsen om konfiskation blev truffet den (dato): .....

.....

Afgørelsen om konfiskation blev retskraftig den (dato): .....

Afgørelsens referencenummer (hvis det kendes): .....

1. Nærmere angivelse af afgørelsen om konfiskation

1.1. Angiv (ved at sætte kryds i den relevante boks/de relevante bokse), om afgørelsen om konfiskation vedrører:

et pengebeløb

Beløbet for fuldbyrdelse i fuldbyrdesstaten med angivelse af valuta (tal og bogstaver): .....

.....

Det samlede beløb, som afgørelsen om konfiskation omfatter, med angivelse af valuta (tal og bogstaver):

.....

et specifikt formuegode/specifikke formuegoder

Beskrivelse af det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder: .....

.....

Stedet, hvor det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder befinder sig (hvis ikke kendt, sidst kendte sted):

.....

.....

Hvis konfiskationen af det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder kræver indgriben i mere end én fuldbyrdesstat, beskrives dette indgreb nærmere: .....

.....

1.2. Domstolen har truffet afgørelse om, at formuegodet (sæt kryds i den relevante boks/de relevante bokse):

i) er udbyttet af en lovovertrædelse eller svarer helt eller delvist til værdien af et sådant udbytte

ii) er redskaber anvendt i forbindelse med en sådan lovovertrædelse

iii) kan konfiskeres som følge af udstedelsesstatens anvendelse af den udvidede adgang til konfiskation, som specificeret i a), b) og c). Grundlaget for denne afgørelse er, at domstolen på grundlag af specifikke faktiske omstændigheder er fuldstændig overbevist om, at det pågældende formuegode hidrører fra:

a) kriminelle aktiviteter begået af den dømte person i en periode forud for domsfældelsen for den pågældende kriminelle handling, der af domstolen anses for rimelig i forbindelse med den pågældende sag, eller

b) lignende kriminelle aktiviteter begået af den dømte person i en periode forud for domfældelsen for den pågældende kriminelle handling, der af domstolen anses for rimelig i forbindelse med den pågældende sag

c) den dømtes kriminelle aktiviteter, og det er godtgjort, at formuegodet ikke svarer til denne persons lovlige indkomst

- iv) kan konfiskeres i medfør af en anden bestemmelse om den udvidede adgang til konfiskation i henhold til udstedelsesstatens lovgivning.

Hvis der er tale om to eller flere kategorier af konfiskation, anføres det, hvilket formuegode der konfiskeres i hvilken kategori:

.....
.....

2. Oplysninger om den/de strafbare handling(er), der har givet anledning til afgørelsen om konfiskation

- 2.1. Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke den/de strafbare handling(er), der har givet anledning til afgørelsen om konfiskation, er begået, herunder tidspunkt og sted:

.....
.....
.....
.....
.....

- 2.2. Karakter og retlig beskrivelse af den/de strafbare handling(er), der har givet anledning til afgørelsen om konfiskation, samt den relevante retsforordning/lov på grundlag af hvilken afgørelsen er truffet:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

- 2.3. Angiv i givet fald den/de under punkt 2.2 anførte strafbare handling/strafbare handlinger, hvis den eller disse handlinger i udstedelsesstaten straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år (sæt kryds i den/de relevante boks/ bokse):

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som omhandlet i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage.

- 2.4. Detaljeret beskrivelse af den eller de begåede strafbare handlinger (skal omfatte den faktiske kriminelle handling i modsætning til f.eks. retlig beskrivelse), såfremt den/de under punkt 2.2 ovenfor anførte strafbare handling/strafbare handlinger, der har givet anledning til afgørelsen om konfiskation, ikke falder ind under de strafbare handlinger i punkt 2.3: .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

j) Retssager, der førte til afgørelsen om konfiskation

Anfør følgende vedrørende de retssager, der førte til afgørelsen om konfiskation (sæt kryds i den/de relevante boks/bokse):

- a) Den pågældende person mødte personligt frem under retssagen.
- b) Den pågældende person mødte ikke personligt frem under retssagen, men var repræsenteret af en advokat.
- c) Den pågældende person mødte ikke personligt frem under retssagen og var ikke repræsenteret af en advokat. Det bekræftes at:
- personen er blevet underrettet om retssagen, personligt eller gennem en efter national lovgivning kompetent repræsentant, i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning, eller
- personen har tilkendegivet, at han/hun ikke anfægter afgørelsen om konfiskation.

k) Omsætning eller overførsel af formuegoder

1. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et specifikt formuegode, bedes det angivet, om udstedelsesstaten tillader, at konfiskationen i fuldbyrdesstaten sker i form af et krav om at betale et pengebeløb, der svarer til værdien af det pågældende formuegode:

Ja

Nej

2. Hvis afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb, angives det, om andre formuegoder end penge, der stammer fra fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, kan overføres til udstedelsesstaten:

Ja

Nej

l) Alternative foranstaltninger, herunder frihedsstraf

1. Det bedes angivet, om udstedelsesstaten tillader, at fuldbyrdelsesstaten anvender alternative foranstaltninger, hvis det ikke er muligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation enten helt eller delvis:

Ja

Nej

2. Hvis ja, bedes det angivet, hvilke sanktioner der kan anvendes (art og det maksimale sanktionsniveau):

Frihedsstraf (Maksimal varighed): .....

Samfundstjeneste (eller tilsvarende) (Maksimal varighed): .....

Andre sanktioner (Beskrivelse): .....

.....

m) Andre forhold af relevans for sagen (fakultative oplysninger): .....

.....

.....

n) Afgørelsen om konfiskation er vedlagt denne attest.

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt attesten, og/eller dennes repræsentant, der bekræfter, at attestens indhold er korrekt:

.....

Navn: .....

Funktion (titel/stilling): .....

Dato: .....

Officielt stempel (hvis et sådant findes):